సొగసైన కథ

సముద్ర జ్వాల

అక్కపెద్ది వెంకటేశ్వర శర్మ

'కోర్కెల' ముసుగులో బాల్యం మూగబోయింది!

కామం కళ్ళు గప్పి ఇందరి జీవితాలతో ఆడుకుంటోంది!

గదిలోకి రాబోతున్న మురళి షాక్ కొట్టినట్టు గుమ్మం దగ్గరే ఆగిపోయాడు. కర్టెన్ చాటుగా నిలబడ్డ ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టేస్తున్నయ్. భయంతో నాలుక పిడచగట్టుకుపోతోంది.

ఎదురుగా—!

మంచంమీద ట్యూషన్ మాష్టారు— పని మనిషి రంగమ్మా.... కళ్ళు మూతపడి క్షణంలో ఆసక్తిగా విచ్చుకున్నాయ్.

కళ్ళు బయటకి లాగుతూంటే మనసు కర్టెన్ అంచుకి వేలాడుతోంది.

— రోజూ ఆవేళప్పుడు ఆయన దగ్గర లెక్కలు చెప్పించుకుంటాడు, మబ్బులు పట్టి చినుకులు పడేవేళకి పుస్తకాలతో గబగబా వచ్చే సరికి తలుపు వేసి ఉంది. బయటినించేలోపలి చెక్కగడియ తోసే ట్రిక్ తనకి బాగా తెలిసి ఉండటంతో స్కేలు దూర్చి గడియ తీసి లోపలికి వచ్చాడు.

—రవిక తీసిన రంగమ్మ గుండెలు పదిహేనేళ్ళ మురళి కళ్ళముందు చిందులేస్తున్నయ్.

గిరుక్కున రాబోతుండగా "మురళీ" మాష్టారు పిలుపుకి దొరికి పోయిన దొంగలా గోడకి నక్కి నిలబడ్డాడు.

రంగమ్మ గబగబా చీరని చుట్టుకుని చరచరా వెళ్ళిపోయింది.

మురళి గుండె లబ్ డబ్ శబ్దంతో కొట్టుకుంటోంది.

"ఎంతసేపైంది మురళీ నువ్వొచ్చి..." మాష్టారి ప్రశ్నకి బితుకు బితుకు మంటూ..."ఇ...ప్పు...డే" గొణిగాడు చిన్నగా.

"సర్లే... చూసింది మర్చిపో...." అనేసి చనువుగా భుజం మీద చెయివేసి బెడ్ దగ్గరికి లాక్కెళ్ళాడు. ఎక్కడ వీపు చితగొట్టేస్తాడోనని హడిలి చస్తూన్న మురళి కాస్త తేరుకున్నాడు.

"బ్రెడ్ తింటావా..." సీసాలోంచి జామ్‌తీసి స్లయిస్ మీద పూస్తూ అడిగాడు. బిడియంగా తలూపాడు మురళి.

మోడర్న్ మేథమేటిక్స్ మరీ టఫ్‌గా ఉన్నాయంటే పక్కింట్లో అద్దెకుంటూన్న ఆనందరావు మాష్టారి దగ్గర చెప్పించుకోమని చేర్పించారు మురళి తండ్రి.

ఆనందరావు మాష్టారు ఓ జూనియర్ కాలేజీలోలెక్చరర్. వాళ్ళావిడ పురిటికివెళ్ళింది రెండు నెలల క్రితమే.

"ఏంటోయ్... ఈ రోజెందుకో అదోలా ఉన్నావ్?" మాష్టారి ప్రశ్నకి తలెత్తాడు. ఆనందరావు మంచంమీద ఓ పక్కగా జరిగి "ఇలా రా మురళీ నీకో సంగతి చెప్పాలి" అన్నాడు.

భయపడుతూనే వెళ్ళి మంచం పట్టెకు అంటీ ముట్టనట్టు కూచున్నాడు.

"ఇందాక రంగమ్మని రవిక లేకుండా చూశావు కదూ—" సూటిగా చూశాడు కళ్ళలోకి. తప్పు చేసిన వాడిలా తలొంచుకున్నాడు మురళి.

"ఎలా అన్పించింది చూస్తే..." ఈ ప్రశ్నకి మాత్రం డంగై పోయాడు. మాష్టారి నోటి వెంట ఇలాంటి ప్రశ్న వస్తుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు. భరించలేని టెన్షన్‌తో ఉక్కిరిబిక్కిరయిపోతూ బిగ్గరగా ఏడ్వబోయి దుఃఖాన్ని గొంతులోనే దిగమింగి వెక్కుతూమోచేతి ఒంపులో తలదాచుకున్నాడు.

"ఛ.. నేనిప్పుడు నిన్నేమన్నానని ఏడుపు... నో నో... ఏడవటం ఆడపిల్లల లక్షణం. అసలు అలాంటివి చూస్తేనే ప్రపంచం అర్థమవుతుంది. అవునూ... నువ్వెప్పుడూ ఆడవాళ్ళని బట్టల్లేకుండా చూడలేదూ...."

మురళి గుండెసన్నగా వణికింది. కళ్ళముందు ఎన్నో దృశ్యాలు గిర్రున తిరిగినయ్. "వెధవా చీర కట్టుకుంటూంటే గదిలోకొస్తావా అవతలికి ఫో..." అని పక్కింటి సామ్రాజ్యం అక్క కసిరినప్పుడు కూడా తనకేమీ తెలీదు!

"ఏం...? చూడలేదా? పోనీ.... నీకెప్పుడూ చూడాలన్పించలా?" మరో బాణం గుండెల్ని భగ్గుమన్పించింది. మాష్టారు చేతులు భుజం చుట్టూ వేశారు.

పైన సీలింగ్ ఫేన్ కన్నా మురళి బుర్ర వేగంగా తిరుగుతూ క్షణక్షణానికీ మరుగుతోంది.

"చూస్తావా మురళీ"

దిగ్గున లేచి కూచున్నాడు. అప్రయత్నంగానే చేతులు గుండెలమీదికి పోయినయ్. ఉన్నట్టుండి ఆకాశం ఉరిమింది. మెరుపుకోరడా ఝళ్ళుమంది. కిటికీ తలుపులు ఈదురుగాలికి దబదబలాడుతున్నయ్.

స్టూల్ మీద లెక్కల నోట్స్ గాలికి రెక్కలు తెగిన పక్షిలా రెపరెపలాడుతోంది.

దిండుకింద నించి ఓ పుస్తకాన్ని తీసిచ్చారు.

అందుకూంటుంటే భయంతో చేతులు వణికినయ్. "ఊహూ..వ...ద్దు...." అన్నాడు. ముడుచుకుపోతూ.

"సిల్లీ బోయ్..." నవ్వేశారు మాష్టారు. తన చెంపలమీంచి ఎదిగీ ఎదగని నూనూగు మీసాల్ని వేళ్ళ మధ్య పట్టి లాగారు.

ప్రాణం జివ్వుమంది. కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగినయ్.

గభాల్న లేవబోయాడు. ఒళ్ళో పుస్తకం!

రంగుల్లో వెల్లికిలా పడుకున్న అమ్మాయి బొమ్మ— నగ్నంగా!

—కళ్ళు తిప్పుకోలేకపోయాడు. చేతులు వాటంతటవే పుస్తకాన్ని తెరిచాయి. అక్షరాలు చూపుల్ని పట్టి తమతో లాక్కుపోతున్నయ్. పేజీలు కదులుతూంటే నరనరాల్లోనూ చెప్పలేని, ఇదివరకెన్నడూ లేని ఉద్వేగం— భరించలేని ఉద్రిక్తత. ఐదు నిమిషాలకే తలదిమ్మెర పోయింది.

ఆ సరికే మాష్టారి చేతుల మధ్య తను బొమ్మలా కదులుతున్నాడు.

'మా.ష్టా.రూ.." భయంగా బిగుసుకుపోయాడు. చిన్నగా నవ్వి.... "బావుంటుంది..." అదోలా చూశారు మాష్టారు, మురళికి గుండెల్లో గుబులుగా ఉంది. తన ప్రయత్నం లేకుండానే కీలుబొమ్మలా మాష్టారు ఎటువంచితే అటువంగి పోతున్నాడు. భయం...కొత్త....చక్కిలిగిలి.... నిక్కబొడుచుకుంటూన్న రోమాలు.... ఆవేశం.... మొదటిసారిగా ఎదురుతిరగటం నేర్చుకున్న నరాలు... గరుగ్గ చెంపలమీద మాష్టారి గడ్డం... గుచ్చుతోంది... మంట... అస్పష్టమైన రూపానికి 'కాంక్ష' మెరుగుదిద్ది స్పష్టంచేస్తోంది.

"ఆడాళ్ళ గుండెలు బాగుంటాయి— మెత్తగా.. కదూ... " తనేమీ చెప్పలేకపోతున్నాడు. ఈ అనుభవం గమత్‌గా ఉంది. గుండెడప్పులా మ్రోగుతోంది. జలపాతాల హోరు... కొండ. చరియలు ఒకటొకటే విరిగి పడినెత్తిన ఫెటేల్మని

పడుతున్న అనుభవం... బరువైన ఏనుగులాంటి మాష్టారి శరీరం... నలిగిపోతూ... మరిగిపోతూ... సుడిగాలి వరద వెల్లువలో గడ్డిపోచలా తను....!

—దీనంతటినీ ఒక్క మాటలో అర్థాన్ని నిక్షేపిస్తే—

తను మాష్టారి చేత 'సెడ్యూస్' చేయబడ్డాడు—

—కానీ అలా అని తనకి తెలియదు!

తనలోంచి ఆవేశపు లావా ప్రబ్బలై పొంగిపోతూంటే కెవ్వుమన్నాడు. అనేక గుండెగోడలు దాటి బయటికి రాలేదు. మంచుముక్క మీద నీటిచుక్క రప్‌మని పడి చిట్లి రవ్వలై నిశ్శబ్దంగా జారిపోయిన వింతైన అనుభవం!

—అరగంట గడిచాక ఏదో ఘోరమైన తప్పిదం చేసిన వాడిలా ముడుచుకుపోయాడు. శరీరం గాలిలో దూదిపింజలా తేలిపోతోంది.

బాత్‌రూంలో కెళ్ళి శుభ్రంగా ముఖం కడుక్కుని వెళ్ళబోతే మాష్టారు ఆపి ఐదురూపాయల నోటు చేతిలో పెట్టారు.

"ఎవరికీ చెప్పకు— చెపితే చంపేస్తారు— విన్నే"

మురళి భయంగా తలూపాడు. గుప్పిట్లో నోటు ముద్దగా నలుగుతోంది. తలుపు తీయగానే మృత్యుగహ్వరంలోంచి బయట పడిన ఫీలింగ్... ఐదురూపాయల నోటుని గభాల్ని లెక్కల నోట్సు అట్టతీసి దాచిపెట్టి మళ్ళీ అట్టవేసి గప్‌చిప్‌గా ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు.

ప్రళయంలా కురిసిన కుంభవృష్టి కాలువలు కట్టి ఇంటి చుట్టూ వలయాల్లా అల్లుకుంది!

మురళి తండ్రి ఓ స్కూలు టీచరు. అనుభవాల్ని గాయాల గుర్తులుగా వెనకేసుకుంటూన్న జీవితం. మురళి ఒక్కడే కొడుకు. వాడు ఏ డాక్టరో, కలెక్టరో కావాలని తల్లి ఉబలాటం!

ఆ రాత్రి మురళి కళ్ళముందు ప్రపంచం ఎర్రగా భగ్గున మండుతూన్న జ్వాలలా కన్పించింది. ఆ మంటల్లో రకరకలా ఆడాళ్ళు. గెంతుతూ— ఎగురుతూ....\ రకరకాల డ్రస్సుల్లో...!

మాష్టారి మాటలు గుర్తొచ్చి ఉలిక్కి పడ్డాడు. "మీ సామ్రాజ్యం అక్క చాలా అందంగా ఉంటుంది కదూ— మంచి వయసొచ్చినా వాళ్ళమ్మ పెళ్ళి చేయలేదింకా...." —భరించలేనట్టు చెవులు మూసుకున్నాడు. ఆక్షణాన ఏ రాతిబండనన్నా తెచ్చి మాష్టారి తల బద్దలు కొట్టాలన్పించింది. కానీ... ఏమీ చేయలేక పోయాడు. కానీ...కానీ సామ్రాజ్యం అక్కని ఎంత మాటన్నాడు?

తన పదో ఏటనుంచీ పక్కింటి సామ్రాజ్యం అక్క తనకి తెలుసు. ఐదేళ్ళుగా పక్క వాటాలో సామ్రాజ్యమే తన ఫ్రెండు. గవ్వలాడి, చింతపిక్కలాడి, సినిమా కబుర్లు చెప్పి, అమ్మా నాన్నా తిడితే తనదగ్గిర పడుకోబెట్టుకునే సామ్రాజ్యం అక్క ఇరవై రెండేళ్ళ యవ్వనంతో

పిటపిటలాడుతోందా!

మురళికి ఆక్షణాన చచ్చిపోవాలన్పించింది.

మాష్టారామాట అన్నందుక్కాదు— తను విన్నందుకు— విని ఆ ఊహని లీలగానైనా 'రూపంగా' చూడగలిగినందుకు!

"మొన్నేగా పదిరూపాయలిచ్చాను"— మాష్టారు నవ్వాడు.

"సినిమాకెళ్ళాను" తలెగరేశాడు మురళి.

"ఏ సినిమా?"

"రతి రహస్యాలు"

"బాగుందా....?" కేర్‌లెస్‌గా తలూపాడు. సిగ్గు— బిడియం లాంటివి చచ్చిపోయి నెలదాటింది. భాషకి బట్టలు విప్పి మాట్లాడగలుగుతున్నాడు!

ఈనెల రోజుల్లోనూ బాగా చిక్కి సన్నబడ్డాడు.

మొట్టమొదటి సారిగా కట్ డ్రాయరు కట్టుకుంటే వింతైన గగుర్పాటు కలిగింది.

"తను మగాడు— తను పెద్దవాడయ్యాడు"— మురళి లోంచి మరో మనిషి నిద్రలేచాడు. ఈనెల రోజులుగా చాలాసార్లు మాష్టారి గడ్డం గరుగ్గా చెంపలకి గుచ్చుకుంది. మాష్టారి బరువైన శరీరం ఏనుగులా చాలా చాలాసార్లు మీదపడింది! ప్రతిసారీ మాష్టారిచ్చే 'ఫైవ్‌రూపీస్' తో సినిమాలు చూడడం అలవాటయింది.

ఎక్కడ చూసినా ఆడాళ్ళు... లోకమంతా మందారపూదోటలా కన్పిస్తోంది. కళ్ళు 'ఎక్స్—రేస్'లా పనిచేయటం మొదలుపెట్టాయి.

యవ్వనం మేలుకోడమనే చర్య చాలా అసహజంగా అసహ్యంగా జరిగినా అందులోనూ వింతైన థ్రిల్లింగ్ ఆలోచన. జుగుప్స కూడా అలవాటయి సాధారణమైపోయింది.

—మర్నాడు తిరుపతికి వెళ్తూ మావయ్య, అత్తయ్యా, వాళ్ళమ్మాయి గాయత్రీ దిగారు.

"ఏరోయ్ పెద్దాడి వవుతున్నావే..." మావయ్య పలకరించాడు.

తనని చూడగానే గాయత్రి మొగ్గలా ముడుచుకుపోయింది. తొమ్మిదోక్లాసు చదువుతోందట. బాగా ఒళ్ళు చేసిన పిల్లేమో కొంచెం పెద్దదిగా కన్పిస్తోంది. పూలలంగా, బిగుతైన బ్లవుజు వేసుకుంది.

"మావాడికి మీ గాయత్రిని చేసుకుందుంగానీ ఏదో బొత్తిగా ఎడంలేదు ఇద్దరికీ"... తల్లి మాటలు వినబడుతుంటే గమత్తుగా అన్పించింది. గాయత్రి ముడుచుకున్న మొగలిపువ్వులా కన్పించింది.

భోజనాలయ్యాక పెరట్లో మంచాలువేశారు. గాయత్రీ వాళ్ళమ్మా ఓ మంచం మీద, మావయ్యా ఓ మంచంమీదా పడుకున్నారు. పక్కనే అమ్మానాన్నా వేర్వేరు మంచాలమీద పడుకుని కబుర్లు...

నిద్ర పట్టక చాలాసేపురికార్డ్ బుక్‌లో దాచిన "బొమ్మల కథల పుస్తకం" తీసి చదువుతూండిపోయాడు. నరాలు రెచ్చిపోయిన గుర్రాల్లా ఉరకలేస్తున్నయ్. రక్తం గోదారి వెల్లువలా పొంగిపోతోంది.

కిటికీలోంచి వెన్నెల వెలుగులో అంతా స్పష్టంగా కన్పిస్తున్నారు.

నిద్రలో లంగా పిక్కలపైదాకా పోయి వెల్లకిలా పడుకున్న గాయత్రి రూపం మురళిని నిలువెల్లా కాల్చేస్తోంది. నిద్రపట్టటంలేదు.

ఓ రాత్రి వేళ 'దాహం' అని లేచింది గాయత్రి.

వంటింట్లో కెళ్ళి తాగిరావే...' అని వత్తిగిలి పడుకుంది వాళ్ళమ్మ నిద్దట్లోనే. బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకుని నిద్రమత్తులోనే బుర్రగోక్కుంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది గాయత్రి.

మురళి కళ్ళు జిగ్గుమన్నయ్. ఏదైతే అయిందని వెనకాలే వెళ్ళాడు. అడుగుతీసి అడుగువేస్తుంటే అగాధాల అంచుల్లోకి జారిపోతున్నట్టు భయంతో.. క్షణం..క్షణం..క్షణం...శరీరం తిరగబడి ముందుకు దూకుతున్న అడుగులు..

—కుండలోంచి మంచినీళ్ళు తీసుకుంటూన్న గాయత్రి కెవ్వుమంది.

వెనకనించి వరాల్నవెళ్ళి గుండెల్ని ఒడిసిపట్టుకున్నాడు.

మొదటి ఆడస్పర్శ! నిలువెల్లా వణికిపోతున్నాడు. గాయత్రి నోరు మూసేసి "బాగుంటుంది... నాతోరా అంటూ లాక్కుపోతున్నాడు తన గదిలోకి ఆత్రం... ఖంగారు... ఊహ అనుభవంలోకి రాబోతూన్న అస్పష్టమైన వణుకు... అనుభవం సరైందికాదన్న గుబులు... రెచ్చిపోతున్న నరాలు... తీపు...బాధ..

ఎలాగో వీలుచేసుకుని కీచుమని అరిచింది గాయత్రి. అరిచిందన్న కసిమరింతగా రెచ్చకొట్టేసరికి జాకెట్‌ని ఫర్రున చించేసి మీదపడ్డాడు.

—సరీగ్గా అదేసమయానికి మావయ్య తన చొక్కా పట్టిపైకి లాగదీసాడు.

"రాస్కెల్... యూ... నిన్నూ...."

చెంప ఛెళ్ళుమంది.

"ఛీ... సిగ్గులేని బ్రతుకెందుకూ... నాకడుపున చెడబుట్టావు కదరా..." బియ్యం ఎసట్లో పోస్తూ తల్లి ఏడుస్తూ తిట్టుకుంటోంది. రాత్రి ఆ సంఘటన తర్వాత నాన్న తనని గదిలోకి లాక్కెళ్ళి గొడ్డుని బాదినట్టు చావగొట్టి తాళం పెట్టాడా గదికి.

కిటికీలోంచి అమ్మ మాటలు శూలాల్లా గుచ్చుకుంటున్నయ్. ఆక్షణంలో ఎందులోనైనా పడి చావాలన్పించింది.

అర నిమిషం పాటు గాయత్రి లేలేత గుండెలు తనలో తిమ్మిర్లని కమ్మేసినయ్. పిచ్చెక్కిపోయాయి. కానీ...కానీ...నాన్నేం చేస్తాడో.... చంపేయడుకదా... భయంతో వణికిపోయాడు.

అనుభవాన్ని వాస్తవంలో భరించలేని వయసు— పొందిన అనుభవం రగిల్చిన మంట— దెబ్బలుతిని వాతలు తేలిన ఒళ్ళు— ఉక్రోషం పట్టలేని మనసు.

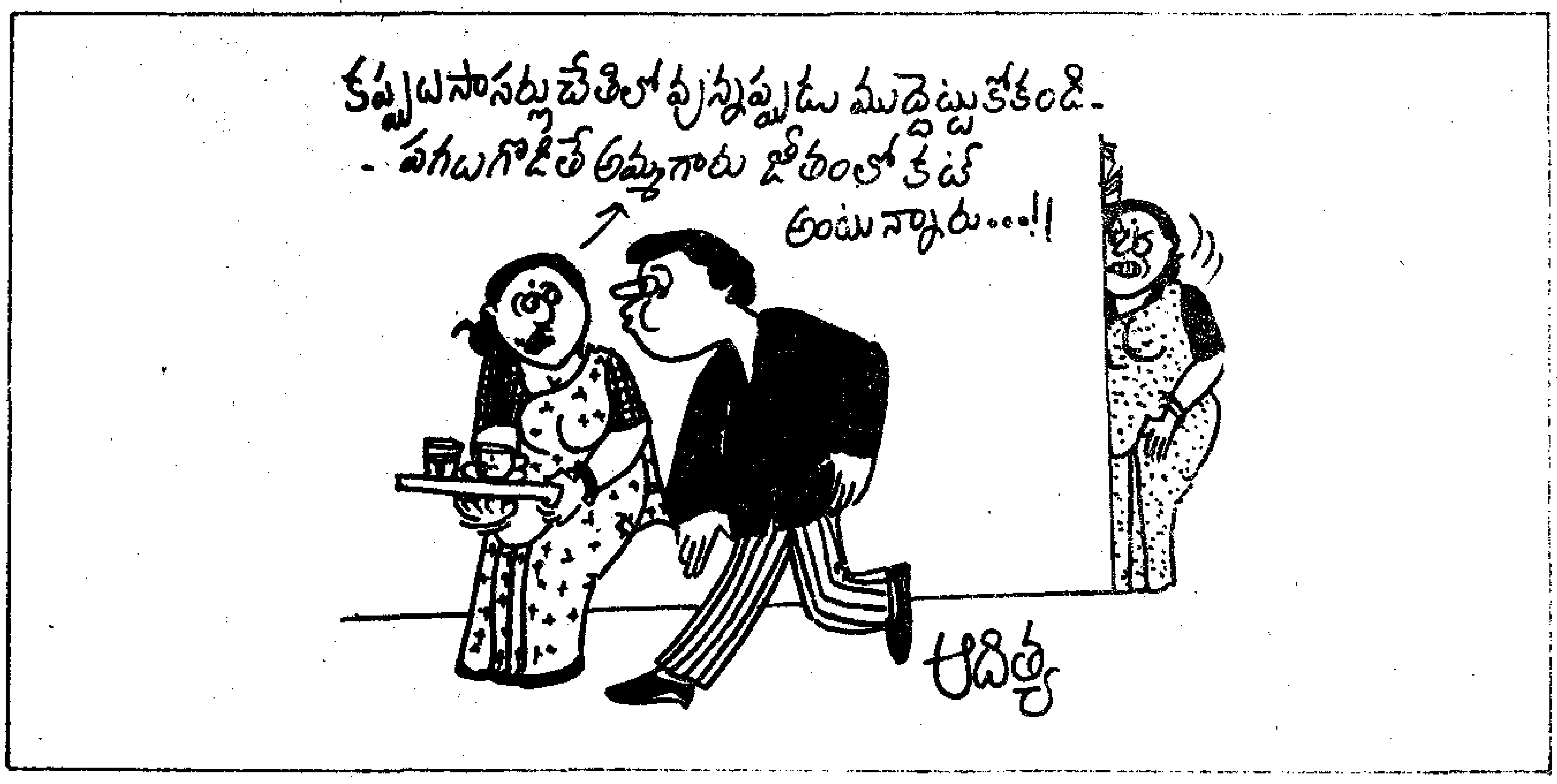

రెండురోజులు బింకంగా తిండి మానేశాడు. మూడో నాటికి కడుపు కాలింది. బావురుమన్నాడు

తండ్రే తలుపు తెరిచాడు. కనీసం ఒక్క పలుకైనా లేదు. 'ఛీ-నువ్వా వేమ కన్న నలుసువి?'— అన్నట్టు ఓ తూస్కార బాణం వదిలారు. నిత్యాగ్నిహోత్రి అయిన ఆయనకళ్ళు తమకు తామే కాలిపోతూన్నట్టు జ్వలించాయి.

రోజులు గడుస్తూన్న కొద్దీ తనకీ, అమ్మకీ— తనకీ, నాన్నకీ ఇన్నాళ్ళూ ఉన్న బంధంలో ఎక్కడో ఆ గొలుసులో ఓ రింగు ముక్క విరిగి లింకు తెగినట్టయింది.

ఓ రోజు స్కూల్‌నించి వచ్చేసరికి ఇంటిముందు జనం గుమికూడి ఉన్నారు. లోపలికి అడుగుపెట్టగానే ఠక్కున ఆగిపోయాడు.

నాన్న— కదలని కట్టెలా... అమ్మ— మీదపడి గుండె బ్రద్దలై ఆర్ణవం పొంగినట్టు ఏడుస్తూ.... ప్రక్కనే సామ్రాజ్యమక్కా, వాళ్ళమ్మా ఓదారుస్తూ—

తనని చూడగానే తల్లి గొల్లుమంది.

తండ్రి అంత్యక్రియలు కళ్ళముందే జరిగిపోయినయ్. బంధువులంతా వచ్చి వెళ్ళారు.

నాలుగ్గదుల పెంకుటిల్లూ— అరెకరం పొలం— అమ్మా చేదైన అనుభవాలూ— సామ్రాజ్యమక్క ఓదార్పూ— దగ్గరకొస్తూన్న పబ్లిక్ పరీక్షలూ—!

పసితనం పూర్తిగా తొలగని జీవితంలో తొలిసారిగా తను విలువైనదేదో పోగొట్టుకున్నట్టు బాధ కడుపులో సుళ్ళు తిరిగింది.

ఆ బాధ మరిచి పోవటానికి ఓ సాయంత్రం మాష్టారు బాటిల్ తీసి 'మందు' రుచి చూపించారు. అర్ధరాత్రి వేళ మసక మసగ్గా తనకీ మాష్టారికీ మధ్య నగ్నంగా ఓ ఆడ శరీరం కన్పించింది. నరాలు నిటారుగా లేచి తిరగబడి కలబడినయ్!

ఆ రాత్రి రంగమ్మని మాష్టారితో 'కలిసి' పంచుకున్నాడు.

తనని బొమ్మలు చేసి ఆడించిన రంగమ్మ వయస్సు....

సరిగ్గా ముప్ఫయ్!

తనకి రెట్టింపు!!

మనిషికి గుప్పిట్లోని రహస్యాన్ని భరాయించుకునేందుకు తగ్గ అనుభవాలతో పండిన మనసుండాలి — పిల్లాడు తిన్న మెతుకుల్ని హరాయించుకునేంత వయసుండాలి. వీటిలో ఏది క్రమం తప్పినా బండి దారి తప్పుతుంది.

ఆడ రుచి మరిగిన శరీరం రెచ్చిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం కాలవ ఒడ్డున పొదుగ్గా ఆకాశమంతెత్తు ఎదిగిన సరుగుతోటలో గుబురుగా ఉన్న ఓ చోట ఇసుకలో పదోక్లాసు చదివే పిల్లలు ఓ ఆరుగురు సరదాగా పేకాడుతున్నారు.

మురళి సిగరెట్ విసిరేసి ముక్కలు పంచాడు. సంభాషణ నగ్నంగా సాగుతోంది.

"అది కాదు బాసూ— బజారు దాని రుచి బజారు దానిదే— పెళ్ళాం రుచి పెళ్ళాందే— మనం అలా ఎందుకు ప్లాన్ చేయకూడదూ..." ఓ బుర్ర పథకం వేసింది. మరో చెవి గుసగుసలాడింది. తలలు రైటోమని ఊగాయి. తలా 'అయిదూ'

కుప్పగా పోగేశారు. పాకలో ఉండే రాజమ్మ కంపెనీ నుంచి ఓ 'మరబొమ్మ'ని కొనుక్కొచ్చి పడేసి ముట్టూ చేరారు.

సాక్ష్యంగా పరుగుడు చెట్లు లయగా తలలూపా యి మౌనంగా.

పొద్దుకూడా... డబ్బా..డ.బ్బా...'' మంచం లోంచి తల్లి దగ్గుతూ ఆయాసంతో రొప్పుతోంది.

''స్కూల్లో కట్టాలి''— మరో మాటకి అవకాశం ఇవ్వకుండా వంట తాలూకు డబ్బులోంచి వందరూపాయలు తీసుకుని బయట పడ్డాడు.

మాష్టారి దగ్గరికి మునుపటిలా వెళ్ళబుద్ధికావట ం లేదు. ఆయన ఫ్రెండ్స్ మిలిటరీ కోటానించి సీసాలు తెస్తారనే సంగతి గుర్తొచ్చి అటుకేసి కదిలాడు.

''రారా....కమాన్..మీట్ మై ఫ్రెండ్...'' గదిలో ఉన్న ఐదుగుర్నీ పరిచయం చేశాడు ఆనందరావు.

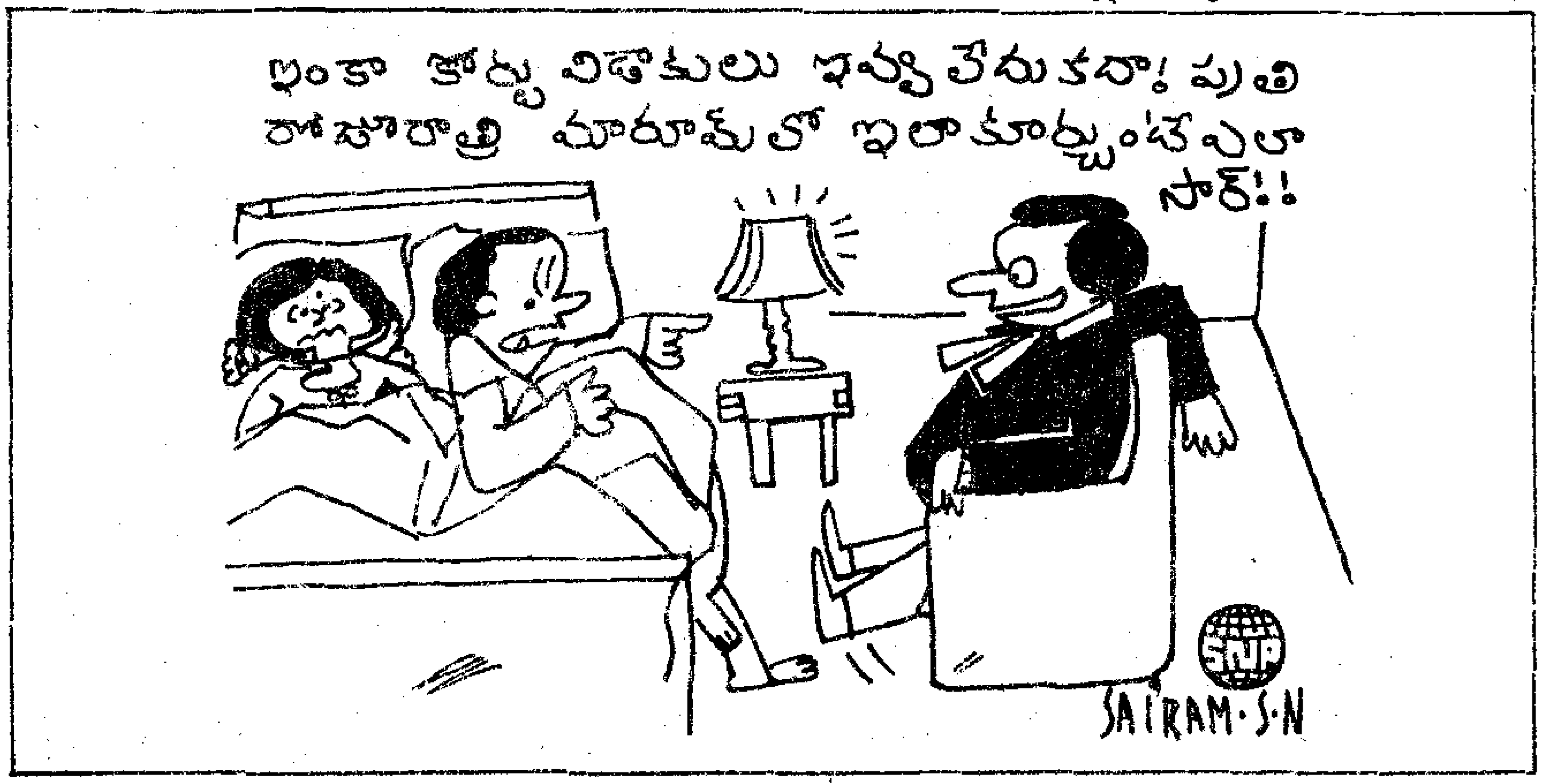

''ఈ క్షురవాయాలెవ్వరా'' ...గుటకేయబో తున్న మురళి ఉక్రోషంతో తలెగరేశాడు. మెల్లిగా భుజం తట్టి ''అరే భాయ్ ... క్షురవాయాలనుకో కు... నీకన్నా వాకన్నా మురళి అఖండుడు. కావాలంటే ఛాలెంజ్'' మాష్టారు భరోసా ఇచ్చారు.

''అబ్బా...చూద్దాం... చిన్నయినా పెద్దయినా మందు మీద కూచున్నప్పుడు అందరం సమానమే . మగర్ ఆద్మీకో హిమ్మత్ రహానా... ముఝే ఏక్ అచ్ఛీ 'పలావ్' హోనా... క్యా మురళీ లాపకేగా?''

అర్థంకానట్టు ముఖం పెట్టాడు మురళి. మాష్టారు నవ్వేశాడు. ''వాడికి అంతగా హిందీరాదు భాయ్ . తెలుగులో అడుగు''

అప్పటికే రెండోగ్లాసు పూర్తిచేసిన మురళికి వాళ్ళ మాటలు మత్తుగా వినిపిస్తున్నాయ్ .

''పలావ్ అంటే 'పోరి' దమ్ముందా.. ఈ ఊళ్ళో ఉన్న ఏ ఆడదాన్నయినా తేగలడా... నోనో... ఆడదంటే అలగా ఆడది కాదు... దొరదొర కన్నెపిల్లయి ఉండాలి... బోలో...''

మురళి కళ్ళార్పుతూ విచిత్రంగా చూశాడు.

''దేఖాభాయ్... పోరగాడు భయపడ్తున్నాడు. అచ్ఛా... నీ ఎరికలో ఏదన్నా మంచి 'పలావ్' ఉంటే చెప్పు. వన్ఫైన్ నైట్ 'పలావ్' చేసుకుని అందరం మింగేద్దాం.''

''రైటో...మురళి తెస్తాడు.... డన్...'' అంతా కలిసి తనకి హుషారెక్కిస్తున్నారు. కావాలని మాష్టారే తనని రెచ్చగొడ్తున్నాడు.

అప్పటిదాకా ఏదో పదో ఇచ్చి బజారు వాళ్ళతో అనుభవం పొందాడే తప్ప ఇలాంటి ఆలోచన రాలేదు. అయినా కన్నెపిల్లంటే... చిక్కులేం రావుకదా... అదే అడిగాడు.

గొల్లున నవ్వారు అంతా. ''అరే దోస్త్..స్మా ర్ట్‌గా రేప్ చేద్దాం. ఓ.కే... ఆ తర్వాత ఏం చేయాలో నాకొదిలేయ్ . ఈ ఊళ్ళో ఒంటరిగా వెనకాలఅండదండలులేని ఓ కన్నెపిల్ల అడ్రస్ చెప్పు నాలు''

కడుపులో విస్కీ వరాన్ని మెలితిప్పుతోంది. సిగరేట్ పొగ గుండెల్లో సుళ్ళు తిరుగుతోంది. వాళ్ళ మాటలు చెవుల్లో హోరు పెడుతున్నాయ్ . ఉన్నట్టుం ది మురళి బుర్రలో ఆలోచన మెరిసింది.

ఓ రోజు స్కూల్ నుంచి వస్తూ ఎదురుగా జూనియర్ కాలేజీలో అమ్మాయిల్లో 'ఓ తెల్ల ఓణీ' కొంగులాగితే తను తిన్న చెంపదెబ్బ గుర్తొచ్చింది. ముసలి తల్లీ తమ్ముడూ తప్ప ఎవరూ లేని ఆపిల్ల ఇల్లు తనకి బాగా తెలుసు!

పంతం సవాల్‌గా హుషారెక్కించింది.

వీడియోలో 'బ్లూఫిలిం' వేశారు... పైశాచికమై న కోర్కెలకి రాక్షసానందానికి దృశ్యరూపం!

మురళిలో రాక్షసుడు కసికసిగా ఊహల్లో తెల్ల ఓణీని.....

.... మాష్టారి మాటలు ముద్దగా వస్తున్నయ్ .

''వచ్చే శాటర్‌డేనే ముహూర్తం... ఓ.కే....''

తూలుతున్న మురళి మత్తుగా తలూపాడు.

''మురళీ పబ్లిక్ పరీక్ష లెన్ని రోజుల్లో ఉన్నాయో గుర్తుందా?''

మర్నాడు రాత్రి ఏడింటికి బయటకు రాబోతూంటే సామ్రాజ్యం గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడింది.

తండ్రి పోయాక ఈ నాలుగు నెలల్లోనూ సామ్రాజ్యం వాళ్ళే తమకి ఏం కావాలో చూస్తున్నారు. జబ్బుపట్టి మంచంలో పడ్డ తల్లికి వేళకి మందులూ అవీ సామ్రాజ్యమే చూస్తోంది. ఏ రోజైతే గాయిత్రి జాకెట్ చింపాడో ఆ నాటినుంచీ తను అక్క ముందు ధైర్యంగా ఏ రోజూ నిలబడలేదు. వీలైనంత మటుకూ తప్పించుకుని తిరుగుతున్నాడు.

''చెప్పవేం?''

గిల్టీగా తలదించుకున్నాడు.

''ఇది వరకులా నీ అమ్మ దగ్గరే ఉండటానికి నాకు కుదరదు. నాకూ ఓ చిన్న ఉద్యోగం వచ్చింది టీచర్‌గా.''

మురళి కదలబోతే చేయి పట్టుకుని ఆపింది.

''ఎక్కడికింత పొద్దుబోయాక? నిజం చెప్పు? ఈ అక్కమీద పిసరంతైనా అభిమానముంటే చెప్పు.. ఆ ఆనందరావింట్లో నువ్వు లెక్కలు నేర్చుకుంటున్నావా లేక పేకాట ఆడుతున్నావా? ''

బాణం దెబ్బతిన్న పిట్టలా గిజగిజలాడాడు. అక్క స్పర్శ భరించ లేనిదిగా వుంది.

మొరాలిటీకి రియాలిటీకి వంతెన మీద నిలబడ్డాడు.

—తీసికెళ్ళి అన్నం పెట్టింది.

అమ్మకి మందిచ్చి తలుపులేసి పక్కనే పడుకోబెట్టుకుని లాలించింది. ఓదార్చింది. ఆ చనువుకి మురళి కదిలికదిలి ఏడ్చాడు అంతరంగం ఫెడీల్మని బద్దలైంది.

''మీనాన్న పోయారు. అమ్మకి జబ్బు చేసింది. ఇలాంటి స్థితిలో మగపిల్లాడివి నువ్విలా చెడు స్నేహితాలు చేస్తే ఎలా? ఎందుకిలా మీ అమ్మని క్షోభపెడతావు. నా మాట మీద విలువుంటే బుద్ధిగా ఉంటానని ఒట్టువేసి చెప్పరా... నా మీద ఒట్టు వేసి..'' సామ్రాజ్యం గుండె చెరువైంది.

'అక్కా....' బావురుమని పెన వేసుకొని వెక్కివెక్కి ఏడ్చాడు. ఎంత తాగినా, ఏ బ్రెడ్డూజామూ, ఆమ్లెట్లూ, బిరియానీలూ తిన్నా — ఏ రంగమ్మో మరే గుడిసె బొమ్మతో పోయినా లభించని ప్రశాంతత ఈ ఆత్మీయతలో లభిస్తోంది. ఇకమీద బుద్ధిగా ఉండాలి.. ఉంటాను''

చాలాసేపు గుండెలో బరువు కన్నీళ్ళుగా జారిపోయాక సామ్రాజ్యం తనవైపు పత్తిగిలి తలనిమిరి భుజంమీద చేయి వేసుకొని పడుకుంది.

ఆ చల్లటి స్పర్శలో హాయిగా పసిపిల్లాడిలా నిద్రపోయాడు.

నిద్ర...మగత.. లో...కల.. తన చేతులకి స్పర్శ... రాజమ్మకంపెనీ.. రంగమ్మ.. పలావ్... పోరి.. — మురళి ఉలిక్కిపడి లేచాడు.

ఒళ్ళంతా చెమట పట్టింది. వరాలు సాదీపిన

తం(తుల్లా బిగిసినయ్. లేచి వెళ్ళి మంచినీళ్ళు తాగి వచ్చాడు. టైమెంతైందో తెలీదు. వచ్చి పక్కనే పడుకున్నాడు. ఇందాకటిలా ఒకే దుప్పటిలో పడుకోవాలంటే ఎలానో అనిపించింది. దూరంగా మంచం పట్టె మీదకి జరిగి పడుకున్నాడు.

సా(మాజ్యం ని(దలో కదిలింది— పైట చెదిరింది.

మురళి కళ్ళు జిగ్గున మెరిసినయ్. మనసులో అంతర్మథనం... "ఛీ తప్పురా.. నీ అక్కరా... నీకోసం యింత దాకా బాధపడ్డ నీ నేస్తంరా..." "ఛట్.. రక్తం పంచుకోలేదుగా"...." అయినా అక్కరా" "ఆడదే"...." అక్క"... ఆడది....' ' అక్క... నో...నో.. తప్పు..కాదు... ఇందాక ఆ గుండెలమీదే నిశ్చింతగా తలపెట్టి పడుకున్నావు కదరా... ఛీ.... (భష్టుడా... నీ మీదెంత నమ్మకం లేకపోతే నిన్నింత చనువుగా పక్కన పడుకోబెట్టుకుంది. నో...నో... నో...

—చెవులు గట్టిగా మూసుకొన్నాడు.

"మీ సా(మాజ్యానిది భలే రంజైన ఒళ్ళురా...' ' ఛీ... మాష్టారు ... తనని.. ఓ పావులా వాడుకుంటున్నాడు. గుండె హోరుమంటోంది.

ఆమె మళ్ళీ ని(దలో కదిలింది.

పైట పొట్ట (కిందుగా జారింది.

కిటికీలోంచి ఓ వెన్నెల గీత పడి ఎత్తయిన రొమ్ములకీ తెల్లని పొట్టకీ మధ్య చర్మం నున్నగా మెరుస్తోంది. పాప పుణ్యాల మధ్య సంధిగీతలా— గోడమీద బల్లి పిల్ల తనవైపే వికృతంగా చూస్తోంది— నీ పాపపు ఊహకి నేనేరా సాక్ష్యాన్ని అన్నట్టు!

మురళి కదిలాడు. గుండె వణుకుతోంది. జల పాతాలు ముంచెత్తే హోరు.. సము(దం తిరగబడుతోంది.. చాలా ... చాలా చాలా కేజువల్‌గా దుప్పట్లో దూరాడు.

భుజంమీద ని(దలోలా చేయి వేశాడు.. చెయి.. పాము పడగలా అణువణువూ విచ్చుకుంటోంది.

కళ్ళ ముందు ఏవేవో దృశ్యాలు.. చెయి.. కొస్తంత కిందికి జారి మెల్లిగా బిగుస్తోంది. నరాల విప్లవం.. రక్తం అణువణువూ అగ్నికణంలా రగుల్తోంది. కళ్ళలో పేరుకున్న అరుణిమ రక్తపుచారికలా.. ముఖం కదిలింది.. పెదాలకి జుట్టు తాకింది. కదిలీ కదలనట్టు పెదాలు చెంపల్ని తాకాయి... (కిందికి జారాయి. మెలకువ వస్తుందా.. రాదీ.. వస్తే హమ్మో..ప్ప.. ఏం కాదులే...

—"ఆడాళ్ళలో మగాళ్ళకంటే కోరిక ఎక్కువో య్. మగాడు చెయ్యేస్తే మైనం బొమ్మల్లా కరిగిపోతారు. చొరవ చెయ్యని మగాణ్ణి ఏ ఆడదీ లైక్ చేయదు..." మాష్టారి మాటలు.. రంగమ్మ నవ్వు.. సర్వితోట అనుభవం.. మిల్(టీవాడి పలావ్...

చెయి పొట్ట మీంచి పైపైకి జరిగింది. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలకి ఆరిపోయే దీపంలా వణుకుతూ కదుల్తోంది చెయ్యి... కొండని అధిరోహిస్తున్నట్టు.. మళ్ళీ.. మెల్లిగా.. పెదాలు జంట కొండల మధ్య లోయలోకి జారుతూ...

మురళి గుండె ఆఖరిసారిగా 'తప్పురా' అని హెచ్చరించింది.

కాంక్ష మనసు నోరు నొక్కేసింది. కాలు కదిలి సామా(జ్యం తొడమీద పడింది. ఎడమ చేతి మీద లేచి పెదాల్ని అందుకోబోయాడు.

ఆ అగ్ని సెగల మధ్య— (బద్దలై పొంగిన లావాలా—

సా(మాజ్యం గొంతువాలా సౌమ్యంగా మరెంతో మృదువుగా మృత్యు స్పర్శలా విచ్చుకుంది—

"ఇంకా ఎంతసేపు తమ్ముడూ ఈ హింస ...."

నిశ్శబ్దంగా కారిపోతున్న కన్నీళ్ళమధ్య సా(మాజ్యం డొక్కలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయ్... మౌనంగా రోదిస్తోంది. గభాల్న మంచం దిగి ఎవరో తరుముతున్నట్టు పారిపోయాడు.

నిశిరా(త్రి—

ఊరు బయట కొండలమధ్య పాడుబడ్డ బంగాళాలో బితుకు బితుకుమంటూ ఓ మూలగా ముడుచుకు కూచున్నాడు మురళి.

విరిగిన మొండిగోడలు వికృతంగా ఉన్నయ్... ఎండు టాకులు నలిగిన గొంతుల పొదల్లా గరగరలాడుతున్నయ్. చేతిలో టార్చిలైట్ అద్దాన్ని అరచేతికి ఆనించి స్విచ్చినొక్కాడు. రవంత వెలుగు... ఇంకా ఎవరూ రాలేదు.. గుండె పీచుపీచుమంటోంది.

మొండి గోడల గదివైపు భయంగా చూశాడు. లోపల్నించి ఎలాంటి శబ్దమూ లేదు. —లేనలేదన్నమాట... ఫినిష్... చెంపదెబ్బ కొట్టిన 'తెల్లఓణీ' కొద్ది క్షణాల్లో పీలికలై పోతుంది!

సీసా ఎత్తి ఓ గుక్క మింగాడు...

సాయం(త్రం జరిగింది గుర్తొచ్చింది.

(పతి శనివారం సాయం(త్రం 'ఆ తెల్లవోణీ' ఊరుకి కొస్త దూరంగా ఉన్న గుడికి వెళ్తుంది. పదేళ్ళ తమ్ముడితో కలిసి. తనే 'క్లూ' ఇచ్చాడు.

తెల్ల ఓణీ సరిగ్గా సందు మలుపు తిరిగేవేళ గభాల్న నోరుమూసి కార్లో లాక్కొచ్చి ఈ పాడుబడ్డ భవంతిలో పడేయాలని ప్లాను... —(పకారమే తెచ్చి పడేశారు. తలుపులు తెరవటాని కింకా కొన్ని నిముషాలే వ్యవధి ఉంది!

సా(మాజ్యంతో ఆ రా(త్రి అలా తొందరపడబోయి దొరికిపోయాక వారంరోజులు ఇంటికెళ్ళ లేదు. వారం తర్వాత వెళ్తే తల్లిని తమ ఇంట్లో పెట్టుకున్నారు. చావు(బతుకుల మధ్య. తనకోసమే అన్నట్టు నిలిచిన (పాణం తనని చూడగానే ఎగిరిపోయింది.

అది జరిగి పదిహేను రోజులైంది. సా(మాజ్యం తన ముఖం చూడటం లేదు. రోజంతా మాష్టారి ఇంట్లోనే గడిపేస్తున్నాడు. తల్లి మరణంతో మూడు వారాలు పోస్ట్‌పోన్ అయిన 'శనివారం' ఆ రోజే!!

అడుగుల చప్పుడికి ఉలిక్కిపడ్డాడు. చేతితో కత్తినోసారి తడిమి చూశాడు. అన్నిటికీ తెగించి ఉన్నాడిప్పుడు. రే...ప్.. ఆ రెండక్షరాలే వెనక్కి చూడాలనిపించడం లేదు. ఆపే అడ్డూ లేదు!

మసక వెన్నెల్లో వస్తోంది మాష్టారి ముఖంగా గుర్తు పట్టాడు. వెనకే ఐదుగురు (ఫెండ్సొచ్చారు. జంబుఖానా పరిచారు.

"మొత్తానికి చాకులాంటి కు(రాడివి మురళీ.. 'పలావ్' తెస్తానన్నావ్... షేవ్.. సక్సెస్ అయింది..

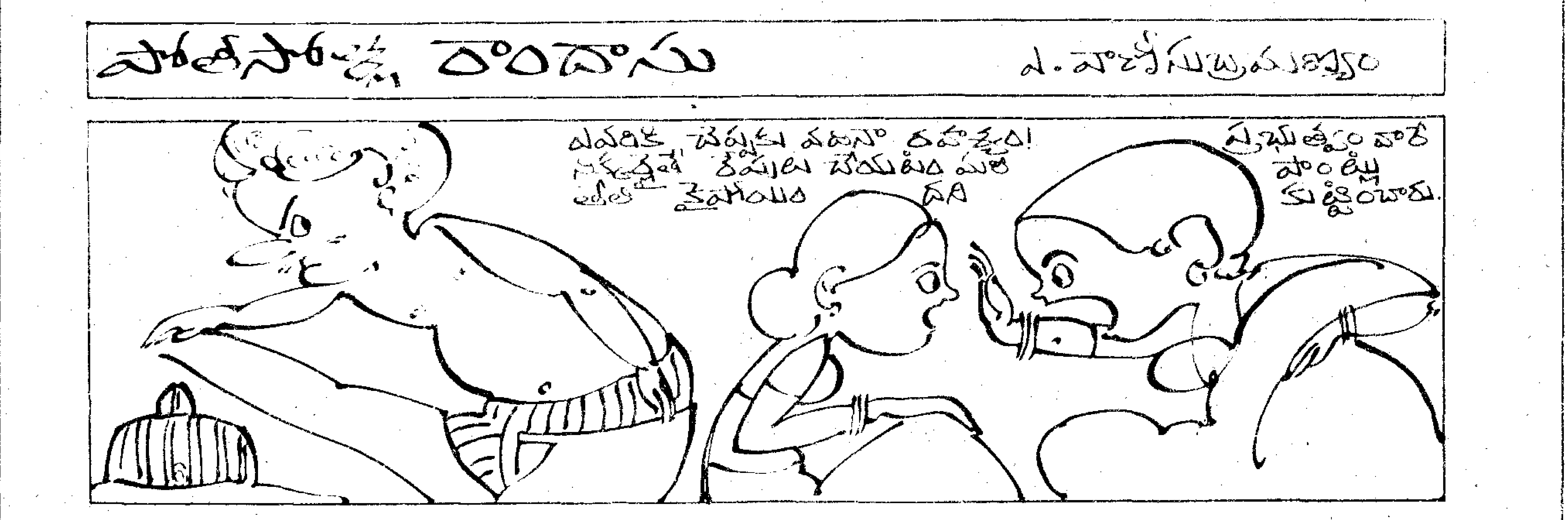

ఇనాగురేషన్ ఎవరు.. ఆ.. అన్నిటికీ మాస్టారేగా..''

బాటిల్స్ బుస్సున పొంగాయి.

అరగంట తర్వాత "కుర్రాడివి.. నువు అఖరికి... ఎందుకంటే తెల్లి ఓణీ అలిసిపోతుంది కాబట్టి— అల్లరిపెట్టదు..'' అని మాస్టారు కదిలాడు.

ఆకాశం ఉరిమింది. మేఘాల రాపిడి.. ఉరుముతోంది గగనతలం భూమి కంపించేలా!

తలుపు కిర్రున తెరుచుకుంది!

లోపల్నించి పోలీసులు దొంగల్ని రక్తం రాకుండా, ప్రాణం పోకుండా హింస పెడ్తున్నట్టు అరుపులు....

మాస్టారు విజయం సాధించిన మహారాజులా తూలుతూ వచ్చాడు ఆనందంగా.. "నా కోరిక ఇన్నాళ్ళకి తీరింది.. ఇది బయటకి తెలిసినా దిగుల్లేదు... నువ్వూ నా బుల్లి పార్ట్‌నర్‌వి కదా...'' నవ్వాడెందుకో.

అయోమయంగా మత్తుగా ఉంది మురళికి.

రెండు...మూడు...నాలుగు....

రాకపోకలు కళ్ళముందు నెంబర్లుగా కదుల్తున్నయ్. 'క్యూ' కదుల్తోంది!

ఆరుగురూ వచ్చిన శవాల్లా ఒకళ్ళమీదొకళ్ళు పడి "కాపీరా బుల్లి గురుడా... నువ్వూ మజాచెయ్..'' తోశారు.

మురళి సన్నగా వణికాడు. అరికాలి నుండి శిరస్సు వరకు నడిమిదాకా ఏదో భయం... బాటిల్ ఎత్తి గడగడా తాగేశాడు.

కడుపు భగ్గుమంది... తడబడ్తూ తలుపుమీద చేయి వేశాడు. చిమ్మచీకటి!

ఎదురుగా అస్పష్టంగా ఏదో ఆకారం.. చెంప దెబ్బ గుర్తురాగానే మురళిలో, మగాడు నిద్ర లేచాడు. కాంక్ష ఆకాశాన్నంటి పోతోంది. కోర్కెలు కోరలు సాచి ప్రపంచాన్ని చుట్టేసేలా ఉన్నయ్. ఊపిరి బిగించి ముందుకు కదిలాడు.

అస్పష్టంగా మూలుగు.. "ఇంకోళ్ళా... అన్నా.. నన్ను... వదిలె... య్.. త్వరగా... నన్ను... చచ్చి.. పో..నీ...''

పక్కనే పడుకున్నాడు. నగ్నంగా ఉన్న దేహం మీద చేతులు ఒరుసుకుంటున్నయ్.. మెత్తగా.. ఎత్తుగా... ముందుకు వంగాడు. సరిగ్గా అదే సమయానికి వెంటిలేటర్ లోంచి ఓ మెరుపు కొరడా ఝళ్ళుమంది.

"నన్ను..వ..ది..లి..పెట్టు.. అన్నా.. నన్ను.. చం.. పె..య్ ...''

—కెవ్వు మన బోయాడు. గొంతులోనే కేక ఆగిపోయింది. ఆ గొంతు. ఆ స్వరం— ఆ పిలుపు!

సముద్రంలోంచి అగ్నిజ్వాలలు ఎగిసెగిసి పడినట్టు... భూమి బద్దలై... తిరగబడ్డట్టు... అర్ణవం పొంగి ప్రపంచాన్ని ముంచేసినట్టు... అస్తిత్వాన్నే సవాలుచేసి సృష్టి భగ్గుమన్నట్టు!

చటుక్కున చెయి వెనక్కి లాగేసుకొన్నాడు.

'న..నన్ను.. చం.పే...యం.. డి.. అన్నా.. నన్ను...'' సీరసంగా... తమ్ముడూ అని పిలిచిన ఆ గొంతు లోంచి!

హోరు గాలికి ఊగి పడ్తున్న తాడిచెట్టులా బయటకు రాబోతూ ఆగాడు.

"ఆ సామ్రాజ్యాన్ని ఎత్తుకొచ్చామని తెలిసినా దిగుల్లేదు. వాడూ దాన్తో మజా చేశాక అది అక్కయినా అమ్మయినా వాడెవడికీ చెప్పలేదు... మొత్తానికి మహాగొప్ప థ్రిల్ యిచ్చింది గురూ....'

' మాస్టారి గొంతు వినిపిస్తోంది.

బుర్ర తిరిగి పోయింది. చటుక్కున కిటికీలో పెట్టిన కత్తిని సర్రున లాగాడు... ఒకటి... రెండు... మూడు.....

—మొత్తం ఆరు తలలు!

పోలీస్ స్టేషన్‌లో యస్సయ్ ఉలిక్కి పడ్డాడు!

"ఎవరు....?''

"నేనే... ఇదిగో ఆరు తలలూ....'' ఎదురుగా టేబుల్ మీద రక్తం మడుగులో తాటి కాయల్లా..... !

"ఎందుకు....'' అంతటి యస్సయ్ సన్నగా వణికాడెందుకో.

"వాళ్ళు... వాళ్ళు నా అక్కని...'' కసిగా చెబుతున్నాడతను.

ఒళ్ళంతా నెత్తురు మరకల్తో— చేతిలో కత్తితో— భయంకరంగా చిరుతపులి లాంటి కళ్ళతో... సముద్ర జ్వాలలా....!

—పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడు—!!

—ఆ కళ్ళలో కసితో కూడిన వెలుగు— కచ్చగా మెరుస్తోంది!!!

శృంగారవీధి

కన్యాకుబ్జం అనే నగరంలో అజామీళుడనే యువకుడుండే వాడు. అతడు చాలా బుద్ధిమంతుడు. చక్కగా వేదం చదువుకున్నాడు. పెళ్లి

సంప్రదాయ సాహిత్యంలో మూడో పురుషార్థం

చేసుకున్నాడు. తల్లిదండ్రులు ఉన్నారు. మర్యాదగా గుట్టుగా నలుగురిలో మంచిపేరు తెచ్చుకొంటూ కాలం గడుపుతున్నాడు.

ఓ రోజున తండ్రి అజామీళుణ్ణి అడవికి వెళ్లి పూలు పండ్లు కందమూలాలు కాయలు, కూరలు అగ్నిహోత్రానికి కావలసిన సమిధలు దండిగా సేకరించుకొని రావల్సిందిగా కోరాడు. అజామీళుడు అడవికి వెళ్లాడు. అదే అతడి జీవితానికి గొప్ప ప్రమాదం తెచ్చి పెట్టింది.

అజామీళుడు అడవిలో తనకు కావలసిన వాటిని సేకరిస్తూ ఉండగా అతడికొక విచిత్రమైన దృశ్యం కన్పించింది. ఒక లతానికుంజంలో విటుడు ఒక విటురాలితో క్రీడించటమే ఆ

దృశ్యం. ఆ విటురాలు కొసరికొసరి అతణ్ణి రెచ్చగొడుతున్నది. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి అజామీళుడికి మతి తప్పింది. మరి అతడు ఇంటికి తిరిగి వెళ్లలేదు. తల్లిదండ్రులను ఇంటిని చదువుసంధ్యలను అన్నిటినీ మరచిపోయినాడు. ఆ స్త్రీని ఆశ్రయించి ఆమెతోనే ఉండిపోయినాడు. ఆమెకు బిడ్డలను కన్నాడు. సంసారం తామరతంపర అయింది. అన్ని రకాలైన వ్యసనాలకు అలవాటు పడ్డారు.

అంత చదువుకొన్నవాడికీ సద్వంశంలో పుట్టిన వాడికీ తల్లిదండ్రులుకానీ ఇల్లాలుకానీ గుర్తు రాలేదు. వ్యభిచారమే పరమపద మనుకొన్నాడు. తా వరించేదే రంభై కూర్చుంది అతడి పాలిట.

ఈ విధంగా పతితుడై పోయి ముసలి వాడైనాడు. చావు సమీపించింది. అందరి లోకీ చిన్నకొడుకైన నారాయణుడిపై అతడికి ఎంతో ప్రేమ. ప్రాణం పోతుండగా ఎంతో భయపడ్డాడు. నారాయణా అని ఆక్రోశించాడు. ఆ పతితుడి అంతులేని పాపాలకు గాను యమలోకం తీసుకుని వెళ్లడానికి యమదూతలు వచ్చారు. ప్రాణప్రయాణ సమయంలో నారాయణ స్మరణం చేశాడని విష్ణుదూతలు వచ్చారు. యమదూతలకు విష్ణుదూతలకు జగడం కలిగింది. ఈ జగడంలోనే అతడి జాతకమంతా బయటపడింది. ఈ కథ భాగవతంలో విపులంగా వర్ణితమైంది.

—మంజుశ్రీ